

ONDOKUZUNCU MEKTUB/ONALTINCI İŞARET DERS - 2

Hulusi Bey: Umulmayacak bir suale cevap gelir. Herhalde bu zat ehli kalptir. Bilmiyorum ya. Ben öyle demiyorum, şahsım için, böyle bir şey gelse diyorum ki ehli kalbdır, derim. Kalp değil, kalb. Zerratı? Zerratı da istihdam eden, istimal eden o değil mi?

-: Amenna

Hulusi Bey: Bizde zerrelere terakküb etmiş, insan suretinde cesetli mahlûkuyuz. Şuurlu mahlûkuyuz. Bizi de sevk-i idare eden, şu hayat denizinde yüzdüren, çeşitli ahvala maruz bırakan yine O'dur. Yalnız iyiliği yanlış edip, iyiliği kendimizden bilmemek lazım. İyilik kimdendir?

-: Allah'tan

Hulusi Bey: Allah'tan.

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ

Müdahalemiz işi bozuyor. Ben fazla çay içemem, arzu ederseniz işte şekeri de burda. Nedir diyenlerden değiliz amma! Bazı kimselere ki hayatına zararlı bir vaziyet alıyor, ona haram olur. Bazısı fakr-ı hali vardır ona müpteladır. Çocukların nafakasından keser, kendi nafakasından keser ona verir, ona da haramdır. Hem istikbale de dalma, hal ile dahi olma. Mevlâ görelim neyler, neylerse güzel eyler. Geçmiş geçmiştir onunla daha geriye dönüp de onu tahlil edemezsin, istikbale de dalma, oraya yetişmek senin elinde değildir. Hal, hani hakikat-ı zaman diyor Üstad. O da zaten durmuyor ki. Zamanı; bir an-ı seyyaledir diyor. Hatta bazı ehli tahkik, dünyanın dünya itibarıyla âdemine hükmetmişler. Dünyanın âdemine hükmetmişler. Geçmiş unutmak, istikbale dalmamak, hal de tutamıyoruz zaten. Uğrayıp geçmesi gibi, an-ı seyyale vaziyetinde. E şu halde, dünyanın dünya itibarıyla mevcudiyeti yok demektir. Dünya itibarıyla. Dünyanın üç yüzü vardır, malum ya, neydi? Biri esma-i ilahiyenin tecelliyatına mazhar, ikincisi ahirete mezraa, üçüncüsü insanın nefesine, hevesine bakan cihettir. Ha bu üçüncü cihet itibarıyla de bununda kıymeti yoktur, öyle ise geç. Bazı eski hocalar “*O ki heç, onu geç.*” O ki hiç, onu geç. Öyle derlerdi. Fakat mübarek Üstad şu zamanın yaralarına merhem sarıyordu. Öyle tabirleri var ki en mütefennin bir zatta dinliyor, “makuldür”. En ami bir insanda dinliyor, “çok aklıma yattı, çok güzel”. Çünkü kaynağı belli, Kur'an nurundan geliyor. Ordan tereşşuh ediyor. Hayrullah Efendi! Gel bir şey söyle.

-: İ'lem Eyyühel-Aziz! Kabir, âlem-i âhirete açılmış bir kapıdır. Arka ciheti rahmettir, ön ciheti ise azabdır. Bütün dost ve sevgililer o kapının arka cihetinde duruyorlar. Senin de onlara iltihak zamanın gelmedi mi? Ve onlara gidip onları ziyaret etmeğe iştiyakın yok mudur? Evet, vakit yaklaştı. Dünya kazuratından temizlenmek üzere bir gusül lâzımdır. Yoksa onlar istikzar ile ikrah edeceklerdir.

Eğer İmam-ı Rabbanî Ahmed-i Farukî bugün Hindistan'da hayattadır diye ziyaretine bir davet vuku' bulsa, bütün zahmetlere ve tehlikelere katlanarak ziyaretine gideceğim. Binaenaleyh İncil'de "Ahmed", Tevrat'ta "Ahyed" Kur'anda "Muhammed" ismiyle müsemma, iki cihanın güneşi, kabrin arka tarafında milyonlarca Farukî Ahmedler ile muhat olarak sâkindir. Onların ziyaretlerine gitmek için niye acele etmiyoruz? Geri kalmak hatadır.

Hulusim Bey: Peki, aferin. Aferin Hayrullah.

-: Bir tane daha okusa

-: İ'lem Eyyühel-Aziz! İnsan, bir dağdan kopup sel içine düşen veya yüksek bir apartmandan düşüp yuvarlanan bir şahıs gibidir.

Evet, hayat apartmanı yıkılıyor. Ömür tayyaresi şimşek gibi geçiyor. Zaman da sel dolaplarını sür'atle çalıştırıyor. Sefine-i arz da, sür'atle giderken

تَمْرٌ مَرَّ

السَّحَابِ âyetini okuyor. Dünyanın gayr-ı meşru lezzetlerine uzatılan ellere zehirli

dikenlerin batacağı düşünölsün. Binaenaleyh o zehirli dünya oklarına bakıp el uzatma. Firakın elemi, telaki lezzetinden ağırdır.

Ey nefs-i emmarem! Sana tâbi' değilim. Sen istediğın şeye ibadet et ve istediğın şeyin peşine düş; ben ancak ve ancak beni yaratıp, şems ve kamer ve arzı bana müsahhar eden Fâtır-ı Hakîm-i Zülcelal'e abd olurum.

-: Aferin

-: İşte eğer insan, enaniyetine istinad edip hayat-ı dünyeviyeyi gaye-i hayal ederek derd-i maişet içinde boğulur gider. Ona verilen bütün cihazat ve âlât ve letaif, ondan şikâyet ederek haşırde onun aleyhinde şehadet edeceklerdir. Ve davacı olacaklardır. Eğer

kendini misafir bilse, misafir olduğu Zât-ı Kerim'in izni dairesinde sermaye-i ömrünü sarfetse, öyle geniş bir daire içinde güzel çalışır ve teneffüs edip istirahat eder. Sonra, a'lâ-yı illiyyîne kadar gidebilir.

Birtek gayem vardır: O da, mezara yaklaştığım bu zamanda, İslâm memleketi olan bu vatanda bolşevik baykuşlarının seslerini işitiyoruz. Bu ses, âlem-i İslâmın iman esaslarını zedeliyor. Halkı, bilhâssa gençleri imansız yaparak kendisine bağlıyor. Ben bütün mevcudiyetimle bunlarla mücadele ederek gençleri ve müslümanları imana davet ediyorum. Bu imansız kitleye karşı mücadele ediyorum. Bu mücahedem ile inşaallah Allah huzuruna girmek istiyorum, bütün faaliyetim budur. Beni bu gayemden alıkoyanlar da, korkarım ki bolşevikler olsun!

Hulusi Bey: Şimdi sende o söylediğin gibi olacaksın ha. Bunu söyleyen zat gitmiş, fakat sen de bu dersi aldıktan sonra bu söylediğin gibi olan içerisinde inşaallah böyle neşr-i envar-i Kur'aniyede hizmet edeceksin.

-: ONALTINCI İŞARET: İrhasat denilen; bi'set-i nübüvvetten

Hulusi Bey: İrhasat.

-: İrhasat denilen; bi'set-i nübüvvetten evvel fakat nübüvvetle alâkadar olarak vücuda gelen hârikalar dahi, delail-i nübüvettir. Şu da üç kısımdır:

BİRİNCİ KISIM: Nass-ı Kur'anla; Tevrat, İncil, Zebur ve Suhuf-u Enbiyanın, nübüvvet-i Ahmediyeye Aleyhissalâtü Vesselâm'a dair verdikleri haberdir. Evet, madem o kitablar semavîdirler ve madem o kitab sahipleri enbiyadırlar; elbette ve herhalde onların dinlerini nesheden ve kâinatın şeklini değiştiren ve yerin yarısını getirdiği bir nur ile ışıklandırılan bir zâttan bahsetmeleri, zarurî ve kat'îdir. Evet, küçük hâdiseleri haber veren o kitablar, nev'-i beşerin en büyük hâdisesi olan hâdis-i Muhammediye Aleyhissalâtü Vesselâm'ı haber vermemek kabil midir? İşte madem bilbedahe haber verecekler, herhalde ya tekzip edecekler, tâ ki dinlerini tahridden ve kitablarını neshden kurtarsınlar.. Veya tasdik edecekler, tâ ki o hakikatlı zât ile dinleri hurafattan ve tahrifattan kurtulsun. Hâlbuki dost ve düşmanın ittifakıyla, tekzip emaresi hiç bir kitabda yoktur. Öyle ise, tasdik vardır. Madem mutlak bir surette tasdik vardır ve madem şu tasdik vücutunu iktiza eden kat'î bir illet ve esaslı bir sebep vardır;

Hulusi Bey: Semavi tabirinin burda çok manası var. Fakat bize en çok lazım olan şu mana, insan eseri olmayan vahiyle gelmiş bulunan. Yani saydığı, Tevrat, Zebur, İncil, Kur'an, diğer

peygamberlere nazil olmuş olan suhuf. Bunların hepsi semavidir demek, vahiyle o peygamberlere gelmiş. Cenab-ı Hak vahiyle o kitapları onlara indirmiş. Vahyin indirilmesi iki türdür. Ekseriyeti Cibril Aleyhisselam vasıtasıyla bazısı doğrudan, doğruya. Bazısı doğrudan, doğruya o peygambere indirilmiştir. Mesela Sure-i Bakara'nın sonundaki iki ayet yani amenerresulunun nihayete kadar olan iki ayet. Bunlar ne zaman nazil oldu? Mi'rac'ta, mi'rac'ta nazil olmuştur. Cibril aleyhisselamın bunda dahil yok. Evet, mesela

يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

diye, böyle vahiylerde var. Doğrudan doğruya ateşe de vahyedildi. Cenab-ı Hak ateşe. Çünkü hadise malum, rivayet o şekildedir ki eli, ayağı bağlı, mancınıktan atılmış bir vaziyette havada giderken ateşin içerisine gidiyor. O muazzam ateşin içerisine, Cibril Aleyhisselam geliyor. Bir isteğin var mı? Zaman yiyen bir şey değil. Diyor ki: “Benim ne işime, benim halimi bilmiyor mu Cenab-ı Hak?” Bilmez olur mu, bilir. Öyle ise hiçbir isteğim yok, hiçbir isteğim yok. O zaman Cibril Aleyhisselam müdahalesi olmadan Cenab-ı Hak

يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

Diye o muazzam ateşe karşı da ne yapıyor? Vahiy suretiyle, ateşe de vahy olur mu? Olur işte. Evet, Üstadın beyanı veçhiyle bir tefsir diyor ki: eğer selamen demeseydi bürüdetiyle ihrak edecekti. Soğukluğu ile donduracaktı onu. O da bir nevi yakmaktır. Fakat hem berden, hem selamen. Hem soğuk oldu, hem de ona atılana selamet oldu. Artık ona ait rivayetler var. Onlar tefsirlerden ziyade bazı dine ait mütemmim malumat veren kitaplarda var. Nemrut baktı ki, İbrahim Aleyhisselam o ateş olduğu yerde, bahçe içerisinde, rahat bir huzur vaziyette bulunuyor. O zaman anlıyor ki bu kadar ateşle ben onu yakmak istedim. Ne kadar ulûhiyet davası edenlere bakın ki akılsızlığın en büyüğü de onlardan geliyor. Allahlık davasında bulunuyor, bir tek insanı öldürmenin kıymeti var mı? Fakat ilahlarımızın intikamını almak için. Mademki balta ile bütün putlarımızı kırdı, öyle ise intikam almak için ne yapmamız lazım? Allah ha, haşa haşa. Allahlık davasında bulunuyor, günlerce öyle derler ki, kitaplar öyle yazıyormuş. Katır çekmiş, hiçbir hayvan o odunu taşımamış. O zaman o Harran civarı filan hep ormanlıkmış. Oradaki o ağaçları hep kesmiş, getirmiş. Onu yakıyor ki İbrahim Aleyhisselamı yandıra. Fakat Cenab-ı Hak dilemezse, dilemezse halilini ateşte yakar mı? İbrahim halilullah. Bir hayır ciheti var mı, yok mu?

-: Var, var.

Hulusi Bey: *Şimdi şu basit bir alet, teyp denilen nesne bir dersi Kur'aniyi almak, onu başka taraflarda okuyup, o derste bulunmayanlara o ders hakkında bir fikir verebilmek için, Cenab-ı Hak hayırlı bir vasıta olarak vermiş.* Şimdi bunu mesela bir şarkıcının şarkısını dinleyip, hissiyat-ı gayri insaniyi tahrik edecek bir surette söylenmiş sözü alıp nakletmesi mümkün mü?

-: Evet.

Hulusi Bey: Ha, o zaman o alet nerde istimal edilmiştir? Hayırda mı, şerde mi?

-: Şerde

Hulusi Bey: O zaman şerde. Demek bizim ihtiyarımıza terk edilmiş. Cenab-ı Hak her şeyin, her şeyde bir hayır ciheti vardır. Buradan şeye intikal ediyoruz, dünkü dersimizdeki uhuvvet meselesine. Bir sefinede yahut bir binada, dokuz tane masum bir tane cani bulunsa hiçbir kanunu adaletle ne o gemi gark edilir, ne o bina yakılır. Şimdi insanlar içerisinde bir zümre-i kalile, yani kemiyet itibarıyla, sayı itibarıyla az olan bir zümre şu aletlerden şu ilahi bir görüş, bulduruş nihayet bir inam eseri olarak bize yetiştirilmiş şu vasıttan hakkıyla istifade edenler var, mahallinde kullananlar var. Bunlar da mahallinde kullanmayanlara göre, görünmeyecek derecede zayıf, eksik, nakıs bir zümre. Fakat Cenab-ı Hak kıymeti neye veriyor, kemiyete mi keyfiyete mi? sayıya mı veriyor, yoksa kıymeti başka bir şeye mi verir? Düşmanlara karşı galebe kemiyeten midir, yoksa keyfiyeten midir? Kur'an'ı dinleyelim, Kur'an'da ne diyor?

كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ

Davut Aleyhisselamın meselesi, evet az bir kuvvetle. Az bir kuvvet kaldı nehri geçtiler. Nehri geçerken ancak tadarak, bakın kim içerse bizden değildir dediler. O sıcak mıntıkada ordan geçenler suyu doyunca içtiler, şiştiler yürüyemediler. Düşman karşısına gayet zaif bir kuvvetcik. Fakat işte orda bir şeydir, bir düsturdur. O az kuvvet, çok kuvvete galebe çalmış mıdır? Tarih meraklılarına bir mevzudur. İslam orduları ister Emevi, ister Abbasi, ister Selçuki, ister Osmanî hangi orduyu tetkik ederseniz düşmana karşı galip, mansur ve muzaffer oldukları zaman kemiyeten, birçokluk ifade etmiyorlar. Fakat kuvvetli bir maneviyatları var. O maneviyat sayesinde dayanıyorlar ve zafere ulaşıyorlar. Dostu da, düşmanı da hayretle parmaklarını ısırarak bir vaziyet, harika bir surette o az kuvvetten görünüyor.

-: Mesela Çanakkale.

Hulusi Bey: Hepsi, hepsi.

إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ

Biz perde arkasına pek girmeden şu milli mücadele denilen, istiklal savaşı denilen nesnenin iç yüzüne baksak memleketimizi tamamıyla Allah'a yönelmiş, camilerimiz tıklım, tıklım dolar herkes gözyaşıyla Allah'ın huzurunda ordunun muzafferiyeti, memleketin düşman istilasından kurtulması için dua ederken öbür taraftan kadınlı, erkekli herkes memleket müdafaasına girdi. Ben ömrüm muharebede geçti. Yani gençliğimin en kıymetli zamanı Çanakkale'si, Kafkas'ı şusu busu. Evet, keferelerle muharebede geçti. Bun tecrübelerimle binaen diyorum ki: Biz maddeden ziyade mananın tesiri altında düşmanlarımıza karşı galebe çalabılmışız. Maneviyat bahsi açıldı işte onun için diyorum. Memleket dâhili bu vaziyette. İşi idare edenler halkı bu işe teşvik ediyorlar. Salat-ı Münciyeler okunsun diyorlar. Cephede gördüğümüz manzara da ordugâhlara İstanbul'dan, şurdan, burdan getirilmiş hafızlar, mevlidhanlar her akşam bir yerde şühedanın ruhuna mevlid okurlar. Bu muharebeden zaferle çıkmamız için Allah'a yalvarılır. Hal böyleydi. Hal böyleydi. Namaz umumi bir suretteydi yani. Namaz kılmayan adam pek az. Hatta onu da açıkça söyleyeyim ki namazımızı kılınmış diyenlerden yüzde seksen bölüğümün efradı onlardandı onlar da namaz kılıyordu.